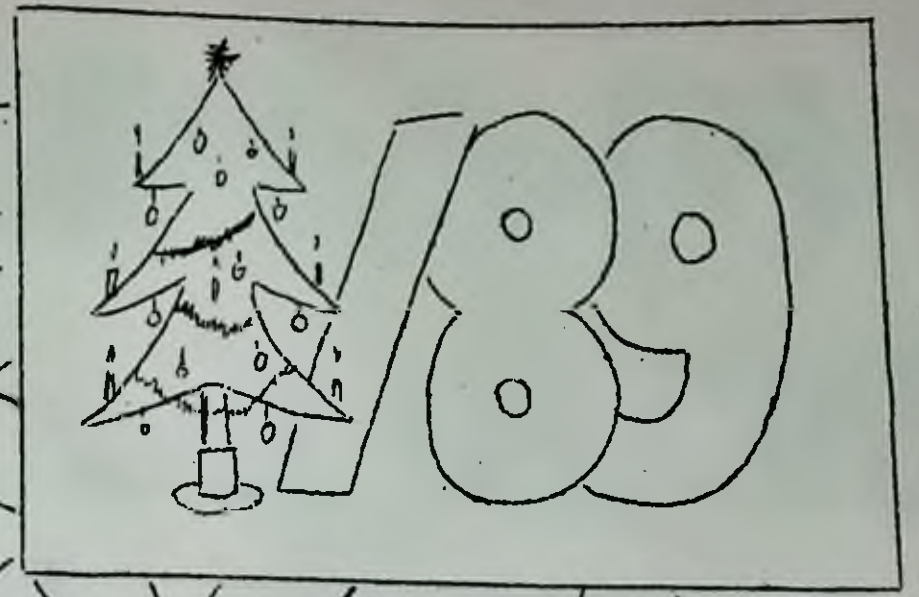
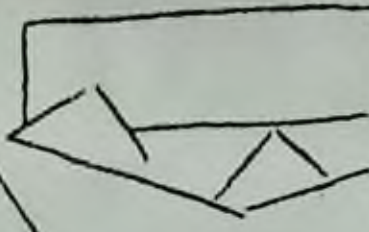

P

1989

I

S

Y

V

G

M

A

R

W

O

E

N

L

T

P

K

A

N

K

S

A

X

A

A

VESELÉ VÁNOCE A PO CELÝ PRISTÍ ROK VOLNOU CESTU PŘEJÍ PÍSMENKA

Ahoj kamarádi,
protože máme radost z každého Vašeho
milého dopisu, chceme i my Vám udělat
radost. Přijměte jako náš vánoční dá-
rek toto mimořádné číslo Písmenek.

Co obsahuje? Jak mnozí víte, konají
se asi 4x do roka psavecké sleziny.
Původně byly určeny pro mladé /ale kdo
je vlastně "mladý"?/ dnes se schází
spíše ten, kdo může a pro koho je sle-
zina časově i místně dostupná. Některé
práce z těchto slezin Vám představujeme.

Několik upozornění: řada prací vznikala přímo na místě, bez
předchozí přípravy a bez možnosti pozdější korekce. Při
jejich hodnocení buďte proto shovívavější. U některých
prací, které máme z druhé ruky, neznáme autora. Proto jsme
se rozhodli v tomto čísle autory až na výjimky neuvádět.
Všechny práce vznikly před 17. listopadem, proto některé
z nich již ztratily část aktuálnosti, snad to nebude na
závadu.

Vzhledem k přípravě tohoto vánočního čísla očekávejte
Písmenka č 6 až v průběhu ledna.

Příjemnou zábavu přeje redakce.

1

BRANOV

Slezina první: Bránov u Křivoklátu

Termín: 27.- 28. ledna 1989

Zaměření: Voda a dění okolo ní, spisovatel Ota Pavel

Tato slezina byla zaměřena, jak již bylo uvedeno, na vodu a dění okolo ní a na spisovatele Otu Pavla, který nám byl zde připomínán téměř každým krokem, neboť přístřeší nám poskytl přívoz jeho strýce Karla Proška.

Odpolední zimní procházku nám zpestřil Ivo, právě vyprávěním o spisovateli. Večer pak byly čteny některé méně známé povídky Oty Pavla. V literární soutěži pak zvítězila povídka Záplata, kterou z Písmenek již znáte. Další práce z tohoto literárního klání se k nám i přes dlouhý čas nedostaly. Jednu sice známe, ale není možno ji publikovat. Je to dílo s názvem Vzhůru na řeku, autora Vítě Obůrky z Brna. Je to vlastně několik příběhů, které si sami poskládáte, má rozměr A3 a je to velice pěkně malovaný "plakát". Snažíme se ho zveřejňovat při různých akcích /viz vyhlášení TRAPSAVCE/. Slezina, kterou pořádal kamarád Houla, měla jedinou vadu, a to že při velice náročné literární soutěži si kamarád Fred zlomil nohu, a tím byl jeho nástup na základní vojenskou službu odsunut o půl roku.

2 CHVALETICE

Slezina druhá: Chvaletice

Termín: 14.-15. května 1989

Zaměření: VUTA /Výzkumný ústav tramské archeologie/

Jednalo se seminář, který byl datován do roku 2131. se zaměřením vědců na tramskou kulturu 80. let 20. století. I tyto práce jste v Písmenkách již četli. Procházku tramským skanzenem lze reprodukovat jen obtížně. Nabízíme Vám ale odborné práce výsledky praktického výzkumu, kdy byly výzkumníkům přeloženy některé předměty neznámého účelu. Je na Vás, abyste poznali co je co, a co k čemu slouží. Jednotlivé práce uvádíme bez nadpisů a bez jmen autorů. Nechť si čtenář učiní obrázek sám.

• VÝKUMNÉ ZPRÁVY •

... Jedná se o dva útvary sloupovitého tvaru, černé barvy. Každý útvar je několikrát provlékán tlustou, dlouhou šňůrou. Kromě toho se na každém útvaru nachází několik kousků kovu. K čemu by tyto dva podivné útvary mohly sloužit, jestliže je používali trampové? Mohlo by to sloužit jako filtry na vodu; voda tenkrát byla špinavá. Když jsem ale exponát prohlédla blíže a hlavně přičichla k němu, usoudila jsem, že ne. Předmět totiž vydává tak odporný pach, že v případě filtru by musela být filtrována nejspíše odpadní voda z WC. Nebo by to mohla být potrava – konzerva. Ovšem proč dvě stejné? A vůbec, proč jsou ty věci dvě a skoro stejné? Skoro, protože jedna je napravo a jedna nalevo. Mimochodem, je to vyrobeno z materiálu kůže. Tento patří do skupiny materiálů přírodních, vyrobených z živočichů zvaných zvířata. Tedy snad potrava pro partnerskou dvojici – pro každého jedna? Ovšem vzhledem k tomu, že potrava je možná zkažená, nyní už nepoživatelná, nemohlo dojít k jejímu ochutnání. Předmět je kožený, nemohl tedy sloužit jako nádoba na vaření, přičemž sloupovitý útvar na jednom konci by sloužil k odvodu spalin. Tedy snad nádoba k nabírání vody? Má obsah 3 jednotky, tedy asi 2 litry podle staré SI soustavy. Pamětníci říkají, že se tomu přezdívalo půllitry. Ale skutečný obsah je daleko větší! Není to tedy ani nádoba, ani konzerva, ani potrava. Tedy snad součást oděvu? Ale na co, na jakou část těla? Snad jako rukavice? Je to příliš těžké, rukama v tom nelze pohybovat! Že by snad tehdejší ochrana proti AIDS? Snad pro muže? Ovšem tedy... Ne! To rozhodně ne! Že by se to dávalo na nohy? Ale kdo by takovou tíhu tahal! Vždyť pohyb v tom není možný!

Jako oděv to tedy nesloužilo. Ale přišla jsem na jednu věc. Tenkrát byli lidé velmi bojovní. Věc je možno uchopit za šňůrky, kterými je provlékána. Do každé ruky jednu a pohyby je možno předměty střídavě vrhat po protivníkovi. A vyvine-li člověk pažemi krouživý pohyb, pak se stane z předmětu velmi nebezpečná zbraň.

Domnívám se tedy, že předměty sloužily trempům na obranu před lidmi, kteří je obtěžovali a kterým se říkalo esenbáci. A název? Snad skutečně půllitry, neboť podle výpovědi pamětníků se půllitry kdysipoužívalo k bojům v zařízeních, zvaných hospody, v nichž lidé trávil čas popíjením různých tekutin. Takže tedy: bojová zbraň, zvaná půllitry.

... Ze zkoumaných předmětů mě svou zvláštností zaujal kus látky obarvené do zelena, na němž se rýsovaly drobné, periodicky se opakující křivky ve směru od západu k východu /typický maskovací manévr té doby/. V krajní části obalu se nacházely bodky, dříve zvané knoflíky. Celá část oděvu, velmi nepraktického, se vyznačovala speciálním vzhledem. My říkáme: oděv, ale k čemu v té době sloužila tato část? Pro muže k milostným hrám, nebo pro ženy s podobným zaměřením? Kdo odpoví? Naše vědomosti jsou omezeny a tak docházíme k závěrům: Jací to byli lidé, jezdící do zeleně v zeleném? Otázek stále přibývá, avšak marně si drbeme hlavu.

...Podle svých dosavadních zkušeností a poznatků si dovoluji tvrdit, že tento, lépe řečeno oba předměty, můžeme přiřadit k názvu KANADY, ale v této úpravě by to mohly být také určité kanadanky. Mohl by to být předmět k druhu zábavy zvané "Kanada". Jen když se na tento exponát podíváme, musí být jasné, že jde o druh obuvi, vyrobené z nesyntetických materiálů. Je to neuvěřitelné, opravdu jde o zvláštní druh obuvi. Dovoluji si ji zařadit do kategorie "lázeňská". Pokud totiž odstraníme provázky, nalezneme několik párů malých otvorů. Po zkoušce s vodou lze konstatovat, že voda neproniká jen otvory, kterými, jak se později přesvědčíme, netéká, ale spíše vytéká, ale proniká i tzv. kůží, což je materiál, ze kterého jsou tyto předměty opravdu vyrobeny. Prakticky se exponát používaly tak, že se tzv. obuvi a zapnuly dvě horní přezky. Pak se vyhledala voda v říčním kanále s větším průtokem. Velkými kroky s vysokým zvedáním kolen se kanál přebrodil. Při stlačování obuvi o dno unikala voda ven, při odlehčení vnikala dovnitř. Jemný proud vody tak prováděl masáž dolních končetin, z čehož také usuzuji na účel lázeňský. Z tohoto důvodu si dovoluji tvrdit, že provázky navlečené do otvorů byly do exponátu přidány až v ústavu. Patrně sloužily k úplně jinému účelu. Proto si dovoluji tvrdit, že i v takovém ústavu, jako je VÚTA, se nachází lidé, kteří mění historii ve svůj prospěch a neohlíží se na skutečné odborníky, kteří se s vynaložením všeho úsilí musí objasňovat skutečné a pravdivé jevy, skutečnosti a věci. Je tedy smutné, že naše odborné týmy vědců trpí mezi sebou takovéto - a teď užiji slova 20. století - sabotáže, které narušují týmovou práci. Tímto smutným odhalením se s vámi loučím a odcházím ze společnosti VÚ a budu se věnovat samostatné vědecké práci.

...Dva symetrické předměty tvaru deformovaných hybridních banánů. Vzhledem k tomu, že inkriminované předměty mají na své části, která je zasvětoenci považována za spodní, vzory podobné tzv. pneumatikám, přikláním se k málo zastoupenému názoru, že sloužily k pohybu. Pohyb zřejmě vycházel z člověka, tímto předmětem vybaveného, který do něj vkládal vlastní energii. Jakým způsobem přenos energie probíhal, není objasněno. Výsledkem byl nerovnoměrný a nerovnoměrný pohyb, o němž toho mnoho nevíme.

...Tento exponát bych označila jako hudební nástroj. Vydává určitý zvuk při poklepu jak rukou, tak i některými předměty. Do oblouku ohnutá část ze stejného materiálu sloužila pravděpodobně na závěs, aby údery lépe zněly. Speciální předmět na poklep nebyl u nalezeného exponátu, byl pravděpodobně z rozpustného materiálu a nezachoval se.

...Exponát se podobá zavazadlu. Upevnění k tělu je nedořešené vzhledem k tomu, že úchyty jsou krátké. Jedná se zřejmě o vývojový typ. Je nedokonalý také tím, že nemá uzavíratelný kruhový otvor proti spadu vlhkosti.

Tolik z výzkumných zpráv a nyní ještě jednu z úspěšných přednášek:

• ODBORNÁ PŘEDNÁŠKA •

Vážení přítomní!

Před časem mně výkonný výbor sekce tramské literatury požádal o vypracování přednášky na téma "Tramská kultura 20. stol."

Než vás zasvětim do výsledků své výzkumné práce, dovolte mi vysvětlit pojem "Tramská kultura" v jazyce typickém pro období, kterým se zabývám.

Tak tedy TRAMP je označován v odborné literatuře 80. let 20. stol. jako člověk, který provozuje rekreačně táboření ve volné přírodě. KULTURA – tento pojem je vysvětlován poněkud obšírněji a sice definicí, že kultura je historicky podmíněný souhrn hmotných a duchovních hodnot, vytvořených a vytvářených lidstvem, v našem případě trampem.

Protože kultura je pojem daleko širší, omezím se pro dnešek na jednu z částí, a to kulturu duchovní. To znamená soubor výsledků činnosti tramské společnosti v oblasti vědy a umění. Ve své dosavadní výzkumné práci na toto téma jsem bohužel prozatím neobjevila žádný materiál, ať ve formě zvukového, filmového nebo i písemného záznamu o tom, že by tramská společnost dosáhla nějakých významných výsledků v oblasti vědy. Proto se dnes omezím na činnost trampů v oblasti umění.

Na úplném počátku činnosti těchto lidí ani o umění hovořit nelze. Jednalo se spíše o druh zábavy. Zpestřování společně strávených chvil, zejména u ohňů, jednoho ze symbolů trampů. Nejdříve šlo o spojování melodiokých zvuků se slovy /v 80. letech 20. stol. označováno jako zpěv/. Ke zpěvu za čas přibyla kytara, jinak řečeno sladké dřevo, odborně hudební nástroj. Samozřejmě že kytara nebyla jediným používaným hudebním nástrojem, ale patřila mezi nejpoužívanější.

Další činností bylo mluvené slovo neboli vyprávění. Jednalo se o vymyšlené příběhy trampů, zážitky z táboření ve volné přírodě. Pak přišly na řadu verše, nebo chcete-li básně. V podstatě se jednalo o prožitky a pocity, které trampové rýmovali.

Protože jsem ale organizátorům semináře slíbila, že budu stručná, pro dnešek své povídání uzavřu. Pokud by jste měli zájem vědět podrobnosti, můžete si je přečíst v odborné příručce "Historie tramské kultury s otazníky", kterou by mělo v nejbližší době vydat nakladatelství VUTA.

A ještě pár slov na závěr. Ve zpěvu a hře na hudební nástroj dosáhli trampové poměrně slušné úrovně. Od ohňů se vypracovali k různým soutěžím. Bylo vyrobeno spousta zvukových záznamů. V oblasti poezie a prózy je vývoj nevýrazný a v dostupných materiálech jsem zatím nenašla žádnou podrobnější zmínku. Proto bych vás při této příležitosti chtěla požádat o spolupráci, abych mohla dokončit výzkum v této oblasti. Pak přijde na řadu další z umění, a to malířství a sochařství ve vztahu k trampingu. O tom ale až na některém z příštích seminářů.

Pro dnešek děkuji za pozornost.

3 HERMANEČ

Slezina třetí: Hermaneč

Termín: 3. - 4. 9. 1989

Zaměření: Psavecký Mladý svět

Každý z redaktorů přijel již na slezinu vybaven příspěvky do příslušných rubrik. Na místě byla provedena pouze volba šéfredaktora. Ze tří kandidátů /Flobert, Sklíba, Clarissa/ vyšel vítězně Flobert. Druhá v pořadí Clarissa se stala jeho zástupcem. Volba zástupce šéfredaktora však asi nebyla nejšťastnější, neboť Clarissa se diskuse účastnila pouze stereotypním HAF, nehledě už na zásadní problémy při hlasování. Šéfredaktor večer rozhodl dle přání redakce o zaražení příspěvků a díky obětavosti kamarádů bylo toto číslo do rána vytištěno. Vzhledem k tomu, že má 10 stránek, navíc s větším množstvím informací, nemůžeme ho otisknout v plném rozsahu a proto vybíráme jen některé rubriky.

Z DOMOVA

Dne 13. - 15. 5. 2131 se uskutečnil ve Výzkumném ústavu tramské archeologie (dále jen VUTA) seminář na téma "Tramská literatura 80. let 20. století". Odborníci z východní i západní oblasti se podíleli na praktickém výzkumu některých podivných předmětů, zapůjčených z depozitářů jak východních, tak i západních muzeí.

V poledních hodinách navštívili badatelé muzeum VUTA, ve kterém byli překvapeni množstvím exponátů, které dokládají snahu pracovníků muzea o celou tramskou minulost..

Největším překvapením pro odborníky VUTA i účastníky semináře byl nanejvýš odborný příspěvek kolegyně Sjú o skutečném experimentu cestování v dané době. Dodané cestovní kupony budou v našem muzeu několik let předmětem dalekosáhlého výzkumu a doufáme, že nás přinutí i k určitým prognózám do budoucna.

Celý seminář splnil svůj účel, přinesl mnoho nového a podnětného, a doufáme v jeho opakování v roce 2155.

ZE SVĚTA

Před nedávnem proletěla všemi světovými agenturami fantastická zpráva, která se v uplynulých dnech dostala do našeho tisku.

Pepa Novák, řečený Tramp recidivista, pětadvacetiletý rodák z Houstonu ve státě Texas (USA) se pokusil o vytvoření světového rekordu v balení usárny. Pokus se uskutečnil za přítomnosti veřejnosti a státního notáře v New Orleans ve státě Luisiana. Jak Pepa Novák odpověděl, přítomnost státního notáře byla nezbytná, aby mohl být ověřen zápis o tomto pokusu a nový rekord zapsán do Guinnessovy knihy rekordů. Jakého času Pepa Novák dosáhl a zda byl pokus uznán platným, se ve zprávě zahraniční agentury neuvádí.

DOPISY V KOŠI NEKONČÍ

Vážená redakce!

V čísle 26 MS jste otiskli zprávu o pokusu, hodném Guinnessovy knihy rekordů. Jednalo se o rekord v balení usárny. Rozhodl jsem se vám napsat poté, kdy se v naší osadě Borci v Dolních Hůrkách uskutečnil závod. Závodili ti nejmladší osadníci v balení usárny. Teprve desetiletý René Novák, řečený Šídlo, závod časem 2 min 24 sec vyhrál. O zápis do Guinnessovy knihy rekordů nestojí. Chtěl by se jen setkat s tím frajerem.

Jan Novák - Trn
šerif osady Borci

Stanislav Wabi Daněk - písničkář, trampský buditel a novátor
P R O

Dle všech zásad naší činnosti je třeba stále mít na paměti bezpečnost našeho trampského národa. Vždyť takové uklouznutí po ránu na orosených kolejích je přímo životu nebezpečno. Dovede někdo odhadnout, co by se mohlo stát po takovém pádu? Jeho následky? Ten, kdo si není vědom tohoto nebezpečí, kdo ho přehlíží, eventuálně zlehčuje, je vlastně nepřítel národa. Každý soudný člověk mi proto musí dát za pravdu, že ranní rosu je nutno s kolejí stírat, ať to stojí co to stojí. To je jeden z aspektů.

A druhý - no přece rez, hlavní nepřítel kolejí. Co s nimi taková rosa dokáže! Vždyť je to voda! V kapkách, ale přece jen voda. A ta umí dělat škody! To je však jiná otázka. Proto volám STÍRAT!

PRO A PROTI

Stanislav Houla Zérybnický - trampský funkcionář v oblasti tisku, jinak zaměstnanec ČSD - P R O T I

Jsem toho názoru, že stírat rosu z kolejí je práce velice náročná, neefektivní a zbytečná. Ta trocha vody, kapka rosy, koleji neuškodí. To já musím vědět! A chodit po kolejích vlastně nemá kdo. A už vůbec ne po ránu, kdy každý řádný tramp a) vyhlíží východ Slunce, nebo b) je rád, že se hřeje ve spacáku, či o) konečně usíná atd. Zkrátka má po ránu určitě něco jiného na programu. Co by proto dělal na utřených kolejích?

Pokud by snad bylo nutno stírat rosu z kolejí, tak pro zdraví trampského národa by bylo užitečné stírat rosu večer. Tehdy po kolejích proudí davy trampů, mířících do společenských místností, neboť koleje jsou jedinou rovnou, přímou a nejkratší cestou do civilizace. A proto stírat-li rosu, tak zásadně večer a ne ráno, to je blbost.

SALLY

Milá Sally!

Vím, že problém, se kterým se na tebe obracím, je asi hloupý. Ještě nikdy jsem však nečetl o nikom, kdo by podobný problém měl.

Nicméně začnu po pořádku. Je mi již třicet let, a doposud ještě nejsem ženatý. Není to proto, že bych snad neměl možnost chodit s děvčaty. Spíš naopak. Seznamuji se poměrně jednoduše, ba někdy se mi zdá, že děvčata spíš přitahuji. Koneckonců jsem vysokoškolák s atraktivním zaměstnáním, majitel třípokojevého bytu, dosud aktivní sportovec, a mí přátelé mě označují za výborného společníka. Není proto divu, že mi děvčata věnují svou pozornost poměrně často. Lze říci, že si mám z čeho vybírat.

A zde je zakopaný pes. Nevím, jak je to možné, snad špatnou výchovou ze strany rodičů, snad nevhodnou četbou dobrodružných románů s milostnou tematikou v pubertálním a postpubertálním věku, ale v mých představách se skví zcela přesný ideál děvčete, které by smělo být mou ženou. Pokusím se ti teď nastítnit v několika bodech svou vysněnou milovanou bytost.

Nejprve několik poznámek k fyzickému vzhledu. Říká se sice, že vnější vzhled nerozhoduje, ale přesto by děvče mělo být hezké. Především by má budoucí žena měla mít dlouhé vlasy černé či tmavohnědé barvy. Obličej kulatý, s malým, roztomilým nosem (tzv. pršáčkem). Oči bych si přál tmavohnědé, ty považuji za bezkonkurenčně nejhezčí. Postavou by měla být spíše drobňější, štíhlejší, ovšem žádná kostnatá manekýnka s plochými řadry. Rovněž dlouhé nohy, vhodné k nošení minisukní jsou podmínkou.

Abys viděla, drahá Sally, že nejsem domýšlivý hrdopýšek, že jsem spíše rodinný typ, z jejích vlastností bych upřednostnil to, že by musela mít smysl pro rodinný život, zejména pak by musela umět vařit, ato konkrétně svíčkovou na smetaně, telecí závitky na tyrolský způsob ve vinné šťávě, anglický rostbíf, kachnu po provensálsku a palačinky s marmeládou. Na druhé straně by ovšem měla být i dobrou společnicí pro chvíle odpočinku, neboť je důležité, aby má nastávající žena byla například i dobrá hostitelka, neboť co by tomu řekli moji přátelé. Mohla by umět hrát i na hudební nástroj, zde bych upřednostnil harfu. Ve volném čase by se měla věnovat vyšívání či jiným ručním pracem, společně bychom se pak věnovali například turistice, a to zejména v zahraničí. Pokud se týče zaměstnání mé budoucí manželky, zajisté bys Sally předpokládala, že chci, aby to byla vysokoškolačka. Budeš překvapena, není to podmínkou. Zde bych kladl důraz na to, aby byla zaměstnána u železnice. Ona se volná jízdenka může vždycky hodit, neboť já již od mládí nesnáším jízdu v osobním automobilu. Zbývá snad už jen dodat několik drobností, jako například že by nesměla používat v hovoru slova "latrína" a "patník", které jsou v mé mysli svázány s některými nepěknými okamžiky mého života, a nesměle by při jídle píchat do ředkvičky vidličkou, to ve mně vyvolává agresivitu.

Já vím, Sally, že to vypadá dost nafoukaně, to co jsem zde napsal. Ale proč bychom nemohli být k sobě i k druhým trochu nároční?

Honza

Drahý Honzo, tvůj problém lze vyřešit jediným způsobem. Budeš-li se i nadále chtít ženit, zakup si konopný provaz a použij ho v blízkém lesíku. O tvém vztahu k děvčatům lze říci jediné - potkáš-li děvče svých snů, bude to zázrak. A ještě větší zázrak bude, bude-li to děvče chtít Tebe.

Sally
(PhDr. Ještěr)

TRŽBTE SENEACI

Do knihy rekordů byl zapsán kamarád Ještěr, kterému se podařilo zachránit tisíc trampských manželství

Pětistý kus táborových kamen /a zároveň poslední, protože pak jim kat Mydlář ruce usekal/ postavili projektanti, stavbaři a pyromani ve třech osobách Vít O. a Václav T. z Brna a Milan P. z Jihlavy. FKU okamžitě rozjela pátrání, leč bezvýsledně.

Stošedesátiletý Ivan Ivanovič Sulejkin, rolník z Gruzie, dokázal ze zápalek sestavit miniaturní housle, na které údajně lze hrát. Dalším cílem tohoto lidového umělce bude zápalkový Bílý dům i s čerňým prezidentem Buscem

Statný lachtaní sumec dokázal tak mocně máchat hubou, že překonal i Golfský proud. Pro jeho vyjimečnost byl zařazen do 2. nápravně výchovné skupiny a tím i mezi státem chráněné exempláře.

INZERCE

Hledám chlapce typu Floberta, 22/125/125, Jemná dívka. Zn: Však já tě dostanu.

T. O. Zerem se sídlem v Plzni hledá soukromníka s knajpou, který je je ji ochoten poskytnout k oslavě 15 výročí osady, spojené s tradičními pivními závody. Zn: Najdem?

Jsem drsný, zarostlý, léta nemytý chlap. Chlastám jako duha, kouřím jako tovární komín, plivu do piva a mluvím sprostě jako dlaždič a navíc strašně smrdím, ale strašně, zuby si meu pískem na nádobí a na nohy používám rovnou rašplí. Jsi-li dívka mého formátu, okamžitě mi zavolej. Zn: Čistota půl zdraví.

Hledám paní na hlídání dospívající dcery. Zbraně dostanete, vojenský výcvik vítán. Zn: Pryč s dospívajícími hochy!

Patnáctiletá, zklamaná životem, ne vlastní vinou rozvedená, s dvouletým synem hledá partnera. Zn: Plnoletost podmínkou.

Vyměníme šéfredaktora. Zn: Redakce

Vyměním redakci. Zn: Šéfredaktor

Vyměníme šéfredaktora i redakci. Zn: Čtenáři

Hledám kohokoliv, libovolného věku a pohlaví, kdo mi vysvětlí smysl některých příspěvků v tomto časopise. Zn: Negramot

4 BUKOVEC

Slezina čtvrtá: Bukovec

Termín: 18. - 19. 11. 1989

Zaměření: Tajemství Velkého Vonta

Tato slezina se měla původně odehrát v Holýšově u Plzně, avšak nakonec byla u Bukovce nedaleko Staňkova. Šlo o setkání velice dobře připravené kamarády Vikim, Miki, Sjú a Jyrym. I při minus osmi stupních jsme luštili křížovku /perfektně ušlehanou, bobužel s naší technikou tisku nelze předvést/, pak morseovku a nakonec skládali básničky. Vždy ve trojicích. Nejlepší práce uvádíme.

Zajímavé vyprávění hostitelů o návštěvě u Jaroslava Foglara bylo přerušeno noční dramatickou hrou, kde vítěz Slůně získal krásnou, růžovou, dlouhou, flanelovou noční košili. A opět povídání, tentokrát o trampském časopise. Za chvíli překvapení v podobě soutěže o největší bačkory. Následně každý musel svoji domácí obuv co nejlépe prodat pomocí slovní reklamy. Opět nejlepší Slůně. Blíží se 22.00 hod a s tím i vyvrcholení literárního zápolení. Čtou se práce na téma "Nový příběh Rychlých šípů" a nebo "Rychlé šípy po třiceti letech". Objevuje se i kreslený příběh od kamaráda Víti - Matyáše, který také nakonec získává nejlepší hodnocení. Posledním příspěvkem bylo divadelní ztvárnění obou témat; ovšem autor nebyl hodnocen. Spolu s půlnocí jsou rozdávány pěkné placky, perníkové tužky i bonbónky za nejlepší bačkory. Slezina pro nás skončila, ale stejně jako my se teď můžete začíst do několika příběhů.

RYCHLÉ ŠÍPY PO 30 LETECH

Mažňák, bývalý kandidát na Velké Vonnství, se snažil o seriózní tón. Vůbec se snažil působit slušným dojmem. Vytáhl na chlapce /vlastně už chlapy/ z bývalé družiny Rychlé šípy to nejlepší, co ve své ředitelské kanceláři vyštouřal. Ale nepochodil. Ani tuzexová káva, ani pravý Napoleon nezabraly. Dokonce i doutníky Havana či cigárka Marlboro zůstaly netknuty. Rychlonožka měl sice na tyto lahůdky spádeno, ale Mirek Dušín mu naznačil pohledem, co si o tom myslí. Zklamaný Rychlonožka vytáhl tedy svou oblíbenou značku Mars a v mžiku zasmrđel celou místnost kouřem laciného tabákového výrobku.

"Tak to vybal, pralesní šviháku! Proč jsi nás sem svolal?" otázal se nevrle. Mirek Dušín, povoláním zahraniční zpravodaj, obrátil oči v sloup. Byl zvyklý na novinářskou mluvu a vyjadřování bagristy Rychlonožky mu šlo na nervy. A Mažňák to vybalil. Doslova. Vytáhl ze šuplete psacího stolu - ježka v kleci. Rychlým šípům zaskočilo. Všem. Mažňák toho využil: "Pánové, jistě mi povíte, jak se to rozebírá. Mám ten krám už dlouho, ale nevím, jak na to. Tak jsem vás svolal, radši všech- my, a doufám, že si aspoň některý z vás vzpomene".

"A co z toho?" chtěl vědět Červenáček, mimochodem učitel matematiky a fyziky. Mirek lapl po vzduchu. Jestli právě tohle nechce Mažňák prozradit, už to z něj nedostanou. Ale Mažňák se s ničím nemínil tajit. Naopak. "Budou to vyrábět," chlubil se. "Přivezu si ze západu mašinku, která to vysoustruží a pak to budu prodávat."

"Prodávat?" divily se Rychlé šípy.

"Ano, prodávat. Pánové, myslete. Je přestavba. Samofinancování. Wolba nového ředitele. Strejda už nežije. Myslíte, že mě znovu zvolí? Nezvolí! A co pak? Zčeho budu žít? Co můj životní standart?"

"Ha! Půjdeš makat!" radoval se Rychlonožka. Předčasně.

"Ale, ale! Nepůjdu! Makat bude automat. Já to budu jen prodávat. Zaplavím trh svým hlavolamem. Kdysi Rubikova kostka, nyní Mažňákův Ježek v kleci. Budu soukromě podnikat!" zářil Mažňák.

"Chceš říct - šmelit" kazil mu radost Rychlonožka.

"On není tak blbej jak vypadá", ozval se Jarka Metelka, nyní ekonom jistého chemického závodu, který celou dobu něco počítal na kalkulačce. "Když se dá ještě něco dovnitř, do ježka, tak to může prodávat třeba i za 150 korun kus."

"A není to moc?" zhrozil se Jindra Hojer, vedoucí samoobsluhy.

"Ne, proč? Rubikovka byla taky drahá, než ji zlevnili."

"A co do toho dá?"

"Třeba Šmouly" zavrčel Červenáček - učitel základní školy, který měl Šmoulů plné zuby ze zaměstnání. Uměl si představit, jak dětičky jeho mápád ocení.

"Kluci, on chce zpeněžit ježka, v tom ho přece nebudeme podporovat!" přešel Rychlonožka do opozice.

"Ale pánové! Nějak se živit musím. Doba je zlá. A Vontové? To už dneska neletí. Podívejte se dneska do Stínadel. Samý paneláky. Sídliště. Tak o co jde?" hájil svůj nápad Mažňák. "Tak co, řeknete mi to? Zadarmo to nechci!"

"A kde vezmeš devizy na ten svůj automat?" zeptal se opět Jarka.

"Ale pánové, nebuďte vcerejší! Proč myslíte, že jsem byl tři roky w Alžíru?"

"Mažňáku, Mažňáku, ty jsi byl vědecky podvratný živel. A my tě w tom máme podporovat? Ani náhodou! Živ se poctivou prací a za devizy

jeď na dovolenou!" radil mu kantorským hlasem Červenáček

"O tu se mu postaráme my!" ozvalo se ode dveří. "Kapitán Losna", představil se příchozí. "Pánové si mě jistě pamatují z bitvy o to, kdo bude ve Stínadlech pánem, že?" a pak se obrátil na svého bývalého protivníka. "Občane Mažnáku, zatýkám vás pro zpronevěru, rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, spekulaci a nabádání k nedovolenému podnikání!". Cvakla pouta a Losna vystrkal Mažnáka ze dveří. Rychlé šípy zíraly jako u vytržení.

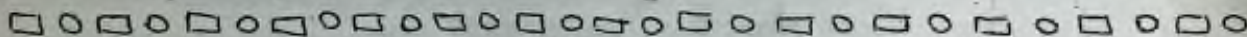
"A co s tímhle?" zeptal se Rychlonožka a ukázal na ježka v kleci. "Zakopeme to na místě, kde stával kostel sv. Jakuba" rozhodl

Mírek.

"A pak půjdeme na pivo" dodal Rychlonožka.

A tak šli a jak řekli, tak udělali. Nejprve ježka zakopali, pak dobrého míku popili, a v dobré shodě se za svou práci odebrali. A Mažnáček? Jestli neuprchl, sedí v base a nad lepením pytlíků užírá se.

A zazvonil zvonec, příběhu je konec

Tam kde obzor začal plát
pět postav vidím přicházet
kdo o nich četl, má je rád
dal by za ně celej dětskej svět.

Zlehka přecházejí v rychlý běh
co nevidět přistopí blíž
každý přibral třicet let
s každým zalomit palec v této chvíli smíš.

Kalhoty krátké na opálených nohou
barety na hlavě skrývají pleš
jen tihle kluci to svedou
smát se, bojovat a vítězit když chceš.

Zestárli, imy jsme smrti zas o kus blíž
v představách jsou však kluci malí
díky jim na bábu s kosou nemyslíš
díky jim jsme věčně mladí.

Díky pane Foglare

NA NÁVŠTĚVĚ

Dostal jsem šanci - bylo mi řečeno, že se dnes už smí psát, a že nejvhodnější temata jsou ta, která donedávna patřila ke státním tajemstvím. Protože bych měl psát o Rychlých šípech, které zakázaným až tolik nevoní, rozhodl jsem se navštívit tento klub osobně, a myslím, že nebude na škodu, podíváme-li se tam společně. A mého štěstí - už dobře počítaných pět metrů ode dveří klubovny jsou slyšet vybroušená slova, kterými už pětadvacetiletý tajemník OV SSM Mirek Dušín zahajuje klubovou schůzi:

"A tím bych chtěl zahájit dnešní schůzi. Bohužel nemohu, protože opět chybí Rychlonožka". V tmavém koutě místnosti se potichu zvedly dvě červené výložky - vše co bylo vidět z červenáčka. "Jeho žena Matylda mu uložila domácí vězení, prý proto, že když pral, tak se mu rozvalily knedlíky. A taky prý mu nemá kdo hlídat děti"

"Tak ty děti беру"- prohlásil Dušín - "zvláště pak jeho sedmou ratolest, co jí říká Maňdelinka. No konec konců jsme se dnes měli dohodnout o sobotní akci, na kterou ho Matylda stejně nepustí, takže ho můžeme celkem snadno oželeť. Ale k věci" - dramatickou pauzu Dušín vyplnil, jak už byl zvyklý, sledováním pozornosti podřízených. Až na držímáckého Hojera byli oba zbylí členové správně napjatí - "v sobotu se sbalíme, a vyrazíme do přírody, pokud ji ještě máme".

"Už zase?" zvedl se zelinář Metelka. "Vždyť jsme byli před rokem, to bych raději jel do domova důchodců zase hrát to loutkové divadlo, co jsme s ním měli minulý rok takový úspěch!" "No úspěch" ušklíbl se Dušín. "Pokud za úspěch považuješ prodej dvou metráků měkkého ovoce podřadné jakosti, co jsme donedávna seškrabovali z loutek, tak..." Sklání se oči i uši, Metelka klesnul zpět na židli. "A co jiný návrh - máte?" "Nemáme!" prohlásil spící Jindra Hojer, jinak prodáváč v mototechně, podvědomě slyšící provokativní otázku. Posadil se, mna si oči - "cože, co, ježiš sorry kluci." "To nic", uklidňoval ho Červenáček, "to je jen profesionální deformace". "Dobrá, budeme tedy hlasovat, připravte si tužky!" "Nemáme!" hlesnul teď už po pravdě Hojer, zoufale se prohledávající. "Já mu půjčím!" zajásal Metelka, a považuje tento dobrý skutek za obzvlášť důležitý, vyskočil ze židle a odtancoval, připomínaje zrůdnou, dvěstěkilovou, plešatou vílu, ke dveřím, vyplnit si na nástěnce modré okénko. V tom se však otevřely dveře a vešel Rychlonožka, doprovázen čtyřmi nejmladšími dětmi a pátou Mandelinkou na rameni. "Matylda je u kadeřníka, tak jsem se na chvíli zdejchnul," prohlašoval, sedaje si, zatímco vycvičené děti šacovaly omdlelého Metelku. V tom se v koutě opět pohnuly výložky a děti se uklidnily - "Měl bych návrh," prohlásil Červenáček, "Skočíme do okresního popelářství pro Bohouše, a zajdeme na přátelskou návštěvu nápravného zařízení na Pankráci za Dlouhým Bidlem". "Už zase sedí?" zajímal se Dušín. "Ale ne, dělá bachaře a má zrovna službu u berušek, dobrý, ne? Taková exkurze ve svrchních..." "No," vpadl mu do řeči Dušín, "myslím, že tento návrh asi vypustíme, protože Bohouše asi těžko přesvědčíme, zase se bude vymlouvat na nějakou akci, však ho neznáme týden!" V tom se pohnul omráčený Metelka. Posadil se a nechápavě se rozhlížel. "Co to - aha, už to mám!" natáhl se k nástěnce. Náhle se rozketěly dveře a nad nebohým znovu omráčeným Metelkou se rozkročila Matylda: "Ty mizero! Ty si tu budeš válet šunky! A kdo bude žehlít? No počkej!" - tato slova patřila Rychlonožkovi, strategicky zaujímajícímu polohu pod stolem. "A domů!" Děti přeběhly přes Metelkovo omráčené tělo na chodbu, jen Mandelinka si ještě potají ukousla ze zbytku Dušínovy svačiny. Matylda se nahnula pod stůl a odešla, vlekouce za sebou za nohu Rychlonožku. Hrobové ticho po tomto extempore přerušil až Štětínáč, třímající

v jedné ruce smeták a v druhé kýbl s hadrem, ze kterého kapala voda. "Šípáci, koukejte končit! Musím to tu dneska uklidit dřív, v televizi je fotbal!" "oože?" To už zpozorněl i pochroumaný Metelka. "Od kolika Od šesti? To je za chvíli!" A napůl oblečený Hojer už běžel po soho-
dišti. Zbylí členové klubu se po sobě podívali. Zase nic. "Tak ahoj v sobotu na fotbale!"

"No vidíš sám" - řekl mi Mirek Dušín a já sklapl reportérský v blok. "Dneska už to holt nestojí za nic." Odvázal od zábradlí
- Bublínu č. 6 a s pozdravem tak aháj v sobotu na fotbale odkrácel.

LIDOVÁ POEZIE

Dále uvádíme několik "básní na zakázku", vytvořených v rámci jedné soutěže. Slova napsaná velkými písmeny byla povinná.

CERVENÁČEK v měsíci BOUŘKY
v ÚDOLÍ plní přijímací zkoušky

MIREK DUŠÍN noby na stole a OHEN
v šosu vkladní KNÍŽKY nosí v srdci

JINDRA HOJER, chlap jak STROM
vzývá SLUNCE nad obzor.
Takový je on!

CERVENÁČEK na horách.
mívá z BOUŘKY velký strach
Krkonoš ho chlácholí
vždyť je BOURKA v ÚDOLÍ

MIREK DUŠÍN sedí v lese
na OHEN se celý třese.
K tomu si čte pěknou KNÍŽKU
nad verši si láme šišku.

BUBLINA vyběhnuvše z TRÁVY
Rychlým šípům zmátl hlavy.
VČERA ještě samotný,
dnes Rychlých šípů platný člen.

JARKA METELKA se v PONĚLÍ
o příhody ze STÍNADEL podělí

BUBLINA si leží v TRÁVĚ
velké myšlenky má v hlavě.
Myslí nejen na blběsti,
kam zahrabal VČERA kosti.

RYCHLONOŽKA k nebi hledí
a už leží na NÁLEDÍ,
Na čele má velkou BOULI,
s očima jenom koulí.
Pár sekund tam takhle dřímá
boule má až za ušima.

RYCHLÉ ŠÍPY 4959

Ději se věci nekalé
pohlédni, bratře Foglare
táž obrázek jak z hororu
Losna v uličním výboru
na směnu Národní fronty
teď právě agituje Vonty

Duhivá Kateřina burácí
plout s proudem prý se vyplácí
do VUMLu chodí Štětínáč
a Dlohé Bidlo nejináč
Bohouše práce neláká
tak raděj dělá bonzáka

A kde zůstaly Rychlé šípy?
Schází se v hopodě kol pípy
Dobrodružstvím už dali vale
baví se o ženských a o fotbale
a meditují u piva
že tleskačů nám přibývá...

Z BOHOUSOVA BONZBLOKU

Rychlé šípy
u "zelené lípy"
nadávají na režim
v kruhu kol pípy.

Následující báseň byla počtána zvláštní ocenou
za procítěný přednes:

□□□//□□//□//□□□//□□//□□□//□□□//□□//

—/..-/./..-/—//.../—/..-/./..-//
 .../..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-//
 ...-/./...-/./..-//
 ...-/./..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-/..-//
 —-/—/..-/./..-/..-//
 ...-/..-/—/—//-/..//..-/..-/..-/..-//
 —././...-/..-//

...-/./..-/..-//
 —./..-/..-/..-//
 —.../..-/..-/..-/..-//
 ...-/..-/..-/..-//

A NA KONEC

Další slezinu pořádá kamarádka Šklíba a Píďa na konci ledna, ale to je již otázka dalšího roku.

A závěrečné překvapení? Kamarádka Šklíba nás požádala o uveřejnění ankety o tramském časopise. Čím více názorů, tím zajímavější budou výsledky. Zvláště v dnešní době, kdy možnost založení takového časopisu je daleko větší než dřív. Její dopis předkládáme v plném znění na následující straně.

• ANKETA • ANKETA • ANKETA •

Seděla jsem kolem spousty ohňů, tlachala se spoustou lidí a slyšela spousty názorů. Měly společné jen jedno. Všechny se vztahovaly na současný trampský časopis, respektive na jeho vznik – protože těžko se tlachá o něčem, co vlastně neexistuje. Debata na toto téma vznikla letos i u trapseveckého ohně, a také tam mě napadlo uspořádat na toto téma anketu v Písmenkách. Dejte svým názorům písemnou formu a vyjádřete se k tomu, o čem se v dnešní době často diskutuje. Měl by vůbec takový trampský časopis smysl? Komu by měl být určen – těm, kteří něco podobného už zažili, nebo těm úplně mladým, pro které by to bylo naopak něco nového? Co by měl trampský časopis obsahovat? Měla by v něm být inzerce a černá kronika? Měla by v něm mít místo reklama? Pod hlavičkou jaké organizace by měl vycházet? A pod jakou hlavičkou by SMĚL vycházet? V jakém nákladu byste si jej představovali? Jak by se měl jmenovat? Kde by měla být redakce – v jakém městě? Kolik členů by redakce měla mít? Koho by jste v ní rádi viděli? Měl by časopis vycházet jako týdeník, čtrnáctideník nebo občasník? Pokud ani tak, ani tak – tak jak? Otázka rozhodně ne nepodstatná – kolik byste za něj byli ochotni zaplatit? Co by podle vás mělo tvořit jeho obsah? Diskuse nad současnými problémy nebo spíš informace a literární příspěvky? A pokud obojí, jaký byste si představovali rozsah? A jak? A proč? A kolik? ...

Mám k vám jedinou prosbu. Některé otázky vás možná vybědnou k tomu, abyste vzali tužku a papír a napsali svůj názor. Jiné vás vypelí do bílého žáru a budete mi chtít urazit hlavu. Prosím vás, všichni jsme lidé – pokuste se odpovědět jen na ty otázky, které vás nějak zaujaly a na něž byste měli odpověď. Napište mi své názory, týkající se špatné formulace otázek a jiného. Přála bych si, aby výsledkem byla určitá představa, jak by takový plátek měl vypadat. Všichni totiž stále mluví o tom, jak by to bylo fajn, mít svůj časopis, a že by to byla krása, ale tak nějak jsem zjistila, že tady představy končí a začíná prales. Prostě všichni by rádi, ale nikdo neví jak. Pokuste se právě vy anebo vaši přátelé odpovědět na tuto otázku.

/odpovědi zasílejte na adresu:

Eva Šišsová

Sokolovská 76

186 00 Praha 8 - Karlín

S výsledky vás seznámíme v některém z dalších čísel Písmenek.

ADRESA REDAKCE :

KLUB MAXIMALISTŮ

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA č. 67

289 02 KOLÍN

Vydává 11. MO SSM Kolín

Klub maximalistů

Odpovědný redaktor: Karel Čížek

Povoleno odborem kultury ONV Kolín

Povolovací číslo 0320403389

Náklad 100 výtisků